

MUZEÁLIS ÜGYEK.

AZ IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM KALAUZA. Március hó folyamán jelent meg az Iparművészeti Múzeum gyűjteményében vezető „Kalauz“ IV. kiadása s ezzel ismét egy kapocsal erősödött a múzeum és a közönség közti viszonylat. A réginek gondos leírása meg van toldva alaprajzzal, részletező tartalomjegyzékkel, technológiai összefoglalással és helyjel-közzel magyarázatokkal. A 74 oldalas kalauz ára 20 fillér.

CÍMERKÉPEK. Az Iparművészeti Múzeum igazgatósága igen becses művelődéstörténeti emlékek rendszeres gyűjtését kezdte meg. Megbízást adott a viselet, szerszámok, ornamentika, szóval az iparművészeti érdekű magyar címerek másolására. Az első sorozat a nehezen hozzáférhető vármegyei levéltárak címeres leveleiből állítatik össze. Tervbe van véve az is, amennyiben elegendő anyag kerül össze, kiegészítve esetleg más intézetek féltve őrzött anyagával, hogy egy kiállítás keretében minden érdeklődő számára bemutattatik. Egyelőre az eddigi gyűjtés eredménye az Iparművészeti Múzeum és iskola könyvtárában van elhelyezve.

MÚZEUMI TÁRGYAK KIÁLLÍTÁSOKON. Az Iparművészeti Múzeum a márciusban megnyílt temesvári háziipari- és műkedvelő kiállításra mintegy 70 darab példaszerű régi magyar hímzést és csipkét engedett át. Ugyanilyen természetű anyag átengedését kérte a múzeumtól gróf Batthyány Lajosné, aki jelenleg népiipari tárgyakat gyűjt össze az irországi alkirály neje által Angliában rendezendő kiállításra. A múzeum természetesen készségesen tett eleget a kívánságnak, kiválasztván egy szép kollekción hímzéseiből és csipkéiből.

AZ ORSZÁGOS KÉPTÁR LETÉTJEI. Az Országos Képtár az Iparművészeti Múzeum új berendezésekor sok olyan műtárgyat adott letétbe, mely némileg iparművészeti jelleggel is bír: freskókat, építészeti részeket, dekoratív plasztikát stb. Ez év márciusában a képtár, mely időközben az új Szépművészeti Múzeumban szintén újból rendezkedett be, visszavonta a letétet s ezzel sok — különösen az olasz reneszánszra vonatkozó — értékes tárgyat kivont az Iparművészeti Múzeum gyűjteményéből. A múzeum ideiglenesen az elvitt freskók helyébe reneszánsz szöveteket, a szoborműveikre pedig Donnernek tulajdonított fafaragású mellképeket állított, mely utóbbiak eredetileg a pozsonyi dóm sekrestyéjében voltak elhelyezve s Lanfranconi Enea hagyatékából kerültek az Iparművészeti Múzeum gyűjteményébe.

A GALVANÓK NÉPSZERŰSÍTÉSE. Csupán 70 éve ismeretes az az eljárás, hogy plasztikus munkáknak galván árammal tökéletes hű fémmásolatát lehet venni. Ezt műtárgyak másolására az angol Elkington használta fel, sokszorosítván a South-Kensington Múzeum jelesebb ötvös-tárgyait. 1884-ben a budapesti Iparművészeti Múzeum is rendezett be galvanoplasztikai műhelyt, amely

különösen magyarországi vonatkozású emlékek sokszorosítását tűzte ki célul. A bő illusztrációkkal megjelent magyar és francia nyelvű katalógus közvetítésével Europa csaknem minden múzeuma felkereste megrendeléseivel a múzeumot s magános műbarátok is szívesen vásároltak a hű másolatokból. Azóta a katalógusok kifogytak, a másolatok sorozata pedig bővült. Úgy hogy a múzeum elhatározta, hogy újonnan átdolgozott jegyzéket bocsát közre, amelyben fénynyomatú lapokon adja az intézetében készülő galvanoplasztikai munkák képét a reá vonatkozó tudományos adatokkal együtt. Sőt hogy a hazai vonatkozású műkincsek iránti érdeklődésnek még jobban szolgálatába álljon, a megszerzési módokat könnyíteni fog, lényegesen leszállítván az árakat. Így magánosok, iskolák és intézetek nagyobb anyagi megerőltetés nélkül juthatnak kitűnő másolatok birtokába. A galvanoplasztikai másolatok új katalógusa jövő hó folyamán kerül ki a sajtó alul, melyben már az új árszabás is meg lesz állapítva.

SZEMÉLYI VÁLTOZÁS AZ IPARMŰVÉSZETI MÚZEUM ÉS ISKOLA KÖNYVTÁRÁBAN. Az Iparművészeti Múzeumban újabb munkakör-beosztást folytán a könyvtár vezetését Szőnyi László eddigi könyvtári segédőr vette át, míg dr. Czákó Elemér, a volt könyvtáros, mint múzeumi őr, a múzeumi tárgyak leltározása és katalogizálása körül kapott foglalkozást.

KÜLFÖLD.

A külföld művészeti eseményei közül a következőket jegyezzük föl olvasóink számára. Első legyen a csodaszámú menő, a világnak eddigelé legdrágább díszműnek fölemléstése. A dolog persze Amerikában történik, ahol az amerikai magánképtárak festményeinek kiadását rendezi ily módon John La Farge és A. F. Jacacci. Egy-egy kötet 1000 dollárba, vagyis 5000 koronába fog kerülni. A kiadás egészben 120 példányra rúg, mert ennyi az aláíró. Hogy a munka sokszorosítás, papíros, kötés, tipografia tekintetében a legkiválóbb lesz, az szinte természetes. Közlebbi leírását a The Nationban találja az érdeklődő. — Az Amerikába vándorló műtárgyak száma folytonosan nagyobbodik. Legújabbban Rembrandtnak kiválóbb képei közül egy értékes önarcképe és Saskiának — a feleségének — vonzó arcképe került tengerentúrra; az első Angliából, a második Párison át Németországból 300.000 koronáért. — Ezzel kapcsolatban a művásárlásról akad följegyezni való. Megleppő jelenség volt az idén a sok művásár, az árverések sokasága. A műgyűjtők vásárló kedve emelkedett; amennyiben legalább az ismert aukció-helyeknek közvetítésével a forgalom élénkült. Így van az a párisi, a londoni, a berlini, bécsi, általában az egész európai, valamint az amerikai piacon. A párisi Hôtel Drouotban J. B. Carpeauxnak és M. P. Chavannenak hagyatékai közül utóbbinak művei szokatlan magas áron kelttek el; már nem annyira porcellánjai és a bronzok; de már megint a fayenceok és régi falkárpitok árai magasak voltak. Görög érmek és pénzek pompás gyűjteményének Bécsben